

SPOLEČENSTVÍ

list Horního sboru ČCE Vsetín, říjen 2011

Adresa sboru:

Palackého 156, Vsetín, 755 01

tel. 571411722

mailová adresa: vsetin-horni@evangnet.cz

www.hornisbor.cz

č.úctu: 1765788359/0800

V kanceláři nás najdete ve všední dny od 9. do 12., v pondělí a středu také od 13. do 17.,nebo podle domluvy.

Co se v denním tisku nedočtete:

Bratrská láska ať trvá. S láskou přijímejte i ty, kdo přicházejí odjinud...Pamatujte na vězně, jako byste byli uvězněni s nimi. Pamatujte na ty, kdo trpí. Vždyť i vás může potkat utrpení. Manželství ať mají všichni v úctě a manželé ať jsou si věrní... Nedávejte se vést láskou k penězům, buďte spokojeni s tím, co máte.

(Epištola k Židům, 13.kapitola)

Pravidelná shromáždění:

Bohoslužby v kostele: neděle 9.30

Pobožnost ve Valašských Kloboukách: neděle 9.30 (spolu s CB a KS)

Pobožnost v domově na u.Gen.Klapálka: pondělí 14.30

Pobožnost v domově na Ohradě: pondělí 15.30 (spolu s Dolním sborem)

Setkání skupiny FUSION ve sborovém domě: pondělí 17.00

Pobožnost v Janišově: úterý 17.00 (spolu s Dolním sborem)

Biblická hodina ve sborovém domě: středa 18.00

Konfirmační cvičení na faře: podle dohody

Bohoslužby v Ústí: čtvrtek 18.00 (spolu s KS)

Setkání dorostu ve sborovém domě: pátek 16.00

Setkání mládeže ve sborovém domě: pátek 18.30

Co se ve sboru ve 2.pololetí m.j. událo:

25.-27.8. spoluúčast na Křesťanském hudebním festivalu UNITED

14.10. EXIT klub

14.-16.10. dorostenský podzim na Krošenu

21.-23.10. potáborové setkání "malého tábora" v Jasenné

21.10. benefiční koncert v Domě kultury za účasti FUSION

Byli pokřtěni:

Štěpán Vlček 27.7.2011

Adéla Přivřelová 31.7.2011

Jakub Heryán 2.10.2011

Filip Petr a Jan Štěpán Korytářovi 9.10.2011

Zemřeli:

Jana Činčurová 13.4.1930-26.7.2011

Jiří Trčálek 16.5.1928-27.7.2011

Karla Prokopová 26.4.1920-červenec 2011

Josef Šimara 19.3.1931-16.8.2011

Emilie Kučerová 26.7.1924-25.8.2011

Františka Martišková Kopřivová 14.1.1913-24.9.2011

Svatby:

Jakub Fojtík a Petra Čelůstková 2.7.2011

Pavel Pařenica a Ludmila Novotná 1.10.2011

Co se připravuje:

Modlitební setkání za sbor 6.11. a 4.12. vždy v 18.00 ve sbor.místnosti

Konvent našeho seniorátu 12.11.v 8.30 v zasedací síni Města Vsetín

Z jednání staršovstva:

Staršovstvo na své schůzi 19.9. m.j.konstatovalo, že kromě běžných provozních výdajů musíme ještě zaplatit do 15. listopadu příslušnou část příspěvku do personálního fondu ve výši 71 000 Kč.

Staršovstvo provedlo volbu poslanců a náhradníků na 27. konvent, tzn. na příští 4 roky:

poslanci: P. Dušek, V. Buzek, D. Fojtů, V. Volkmerová

náhradníci: L. Pončík, H. Davidová, D. Pala, R. Polomík

Staršovstvo také schválilo návrh na povolání pastorační pracovnice Lenky Mikulíkové na příští rok a pověřilo novou redakční radu sborových listů "Společenství" ve složení Jan David, Pavel Čmelík a Stanislav Mikulík. Letos by měly vyjít ještě dvě čísla a redakční rada bude vděčná za vaše příspěvky.

Dušičkové zamyšlení Pavla Čmelíka

Podzim je v plném proudu a pomalu je čas myslet na vánoce a konec roku. Dny jsou krátké a mrazy sežehly listí na stromech, které rychle opadá, zvláště když sprchne nebo zafouká vítr. Podzim působí na mnohého člověka poněkud depresivně. Ráno se vstává za tmy, slunce často jen na chvíli vykoukne zpoza mraků nebo zůstane celé dny za mraky. A když náhodou svítí už od rána, tak má sílu jen pár hodin přes poledne. Na někoho toto roční období působí negativně více, na jiného méně.

A přece je tato doba, myslím si, užitečná v tom, že člověka tak nějak nutí více se ponořit do hlubin svého nitra. Více se zamyslet nad životem – a taky nad jeho konečností. Proto také v tuto dobu si lidé připomínají zesnulé. Nemá to být jen vzpomínka na někoho blízkého, kdo už není. Nemá to být také jen příležitost pro spravení hrobů nebo dokonce jakási nevypsaná soutěž o nejlepší výzdobu hrobu.

Máme si více uvědomit, že život je konečný a že dokud žijeme, máme příležitost se svým životem něco dělat. Až budeme tam – na hřbitově – už nebudeme moci nic změnit na uplynulém životě. Měla by nás tato doba burcovat! Hledat to, co je věčné, co je světlem, skutečným světlem, ne, jen tím, které svítí na hrobech.

Naše hledání světla není tápáním ve tmě. Věříme v Ježíše Krista. Máme Boží Slovo – Bibli. Každý, kdo hledá tímto směrem, smí – z milosti Boží – nalézat světlo, které svítí navzdory tomu, že ta pozemská světla zhasínají, navzdory tomu, že zhasínají i naše životy. Tato doba nám připomíná, že i když svíce našeho života dohoří, staneme se součástí světla věčného, kterým je sám Bůh.

A skoro dušičkové zamyšlení Evy Žárské:

Zaslavila jsem se u tabule se smutečnými oznámeními. Bylo jich tam osm. U dvou nebyly žádné církevní symboly s tím, že rozloučení bude pouze v úzkém rodinném kruhu. Připojeno poděkování za vzpomínku.

Čtyři oznámení zdobil symbol kalicha, který svědčil o tom, kde se zesnulí cítili být duchovně doma. Zarmoutilo mne, že pouze jedno z nich mělo v záhlaví pěkný, povzbudivý a svědecký biblický verš. Obě dvě zbývající - nepochybně římskokatolického ritu - byla korunována dvěma nádhernými biblickými verši.

Odcházela jsem zahanbená a smutná. Jsme opravdu, my českobratřští evangelíci, dosud lidem Knihy? Vždyť přece právě Bible je zřídlem a inspirací pro to, co je pro život i smrt nejdůležitější. A kdokoliv se může přiřadit k oblaku těch, kteří ač zemřeli, ještě mluví a vydávají svědectví...

Na křesťanském hudebním festivalu UNITED

Festival pro mladé ze všech církví a z celé republiky probíhal na Vsetíně koncem září. A mělo to říz. Hudba pěkně hlasitá, neslyšel jsi vlastního slova, ale opravdová a k Boží chvále! Hudebníci utahaní v tom horku, ale vděční a nenároční. S chutí a někdy i obavami chodili na jeviště. Doprovodné slovo upřímné a vyzývající: chceš jít za Ježíšem? Tak pojď! Není to snadné, ale pojď! Stojí to za to!

Řečníci? Velmi zajímaví a ne neznámí v křesťanských kruzích i v mediálním světě. Díky za jejich spoluúčast a podporu.

Jako zákulisní modlitební přímluvce v modlitební skupince jsem u toho byla a bylo to i pro mne povzbuzením a radostí. Dá-li Pán a budou-li odvážlivci, těším se na příští rok.

Helena Davidová

Pokračování vzpomínek na setru Marii Volkovou, které podle jejích zápisků zpracovala Eva Žárská (1.část vyšla ve Společenství v r.2010, pokračování bude v dalším vydání).

V lednu 1921 přijala místo služebné u pana Paličky ve vsi Čechy u Přerova na Hané. Byl to velký statek, 15 kusů hovězího dobytka, 3 páry koní, prasata a drůbež. Hospodářem byl vdovec asi 56letý. Pracovali zde i dva jeho synové, další služebná a hospodyně, kočím byl cikán. Marie, vyrostlá v prostředí s bohatým duchovním a sborovým životem, si v čistě katolickém prostředí jen těžko zvykala.

V postním období se večer všichni sešli k modlitbě růžence, která se opakovala 15 až 20krát. Marie musela klečat s ostatními, proto si brávala bibli a četla. To hospodáře natolik rozzlobilo, že poručil, aby bylo světlo zhasnuto. Obstarala si tedy baterku, což hospodáři neušlo a po růženci jí řekl: "Vy jste, Mařko, ale paličatá. Však jsem u Paličků, proto jsem asi tak paličatá, já nato. A tak jsem celé postní večery svítila baterkou a hospodář se s tím smířil. Když jsem mu pak poháněla při orbě koně, obrátili jsme naruby církve katolickou i evangelickou. Nakonec mi řekl, že se mnou o těch věcech mluvit nebude, že bych z něho udělala evangelíka."

Vážný spor vznikl, když odmítla jít na Velký pátek vláčet pole s tím, že nikdy nevynechala v tento významný svátek shromáždění s večerí Páně. Když se zdálo, že hospodář nepovolí, recitovala mu báseň Velký pátek, kterou si pamatovala ještě ze školy. "Divila jsem se velmi, že on takový majestátní měl trpělivost poslouchat báseň, která jej opravdu obměkčila, neboť řekl: Běžte si tedy do kostela." Následujícího roku ji požádaly služebné evangelického vyznání z okolních vesnic, aby i pro ně vyprosila

volno a možnost jít na Velký pátek do kostela v Přerově. V jednom statku jí starý výměnkář napadl tak hrubě, že odcházela se slzami v očích. Ve dveřích potkala jeho syna, hospodáře, který když zjistil o co se jedná řekl: "Rozko, obleč se a běž s Mařkou do vašeho kostela, vždyť máme přece, tati, svobodu! To bylo v r. 1923. I tak jedna selka, když nás 6 děvčat viděla jít do přerovského kostela, řekla: Hle, vidíte je, rebelantky !... Té selky pole sousedilo s našimi poli a jednou jsme se tam potkaly. Já jsem pozdravila: Dobrý den, ale ona odpověděla: No, dobrý, dobrý, ty luteránko! Kdybys byla katolička, líbala bych Tvoje líčka, ale že jsi luteránka ... dále se to nehodí opakovat. Mně to bylo tak líto, že právě v den mých narozenin ..." Snad, (to je ovšem pouze moje domněnka) se jednalo o matku hochu kterému se líbila. Nic víc není možno vyčíst z její básně Na rozloučenou s A. B. a poznámky v pamětech, že odcházela se srdcem zraněným:

" Již naposled si tisknem ruce
nespatříme se nikdy víc,
jest navždy konec naší lásce,
jen tajný bol nám kyne vstříc.

Tvá máti byla tuze hrdá -
mne nechtěla za dceru vzít,
že byla jsem jen děva chudá
a jiná víra byl můj štít ..."

Naše Marie v tomto pro ni často až nepřátelském prostředí obstála výtečně. Neslevila ze svých zásad a vydobyla si respekt i uznání. Dokonce i v takové, pro nás dnes už zcela samozřejmé dovednosti jako je zavařování. Jednou se nahlas podivila tomu, že všechna bohatá úroda ovoce se odváží k prodeji a doma tak nezůstane na zimu nic. Hospodyně totiž zavařovat neuměla. Jakmile hospodář zjistil, že se na vsetínské faře zavařovat naučila, zapřáhl koně a v Přerově nakoupil 150 zavařovacích sklenic a zavařovací hrnec. Povýšil Marii na hospodyně s tím, že dosavadní bude pomáhat na poli. Té se to samozřejmě nelíbilo, protože si dělala naději, že se s ní hospodář - vdovec ožení, a tak raději odešla.

Když pak později u Marie zjistil lékař závažné oční potíže a naléhavě jí doporučil, aby se raději nevystavovala zemědělskému prachu, uposlechla a životní epizodu na Hané ukončila. Ještě však vyhověla žádosti hospodáře a našla za sebe náhradu, spolužačku ze Vsetína a dobrou katoličku.

Dopisování s přáteli z partnerského sboru v USA

V červnu 2011 se v našem kostele konal koncert Joan DeVee Dixon. Tato významná americká varhanice a profesorka hry na varhany je členem našeho nového partnerského sboru z USA. Její pobyt v našem sboru byl tedy nejen zastávkou na jejím koncertním turné po České republice, ale současně prvním setkáním v rámci partnerství našeho sboru a sboru The First Presbyterian Church z Cumberlandu, stát Maryland, USA.

Je pro mně milé, že pro spolupráci s naším sborem byl vybrán právě sbor z Cumberlandu, do kterého Joan patří! V současné době začínáme uskutečňovat první kroky vedoucí k vzájemnému seznámení obou sborů. Jednou z možností, jak se poznat a spřátelit, je začít si dopisovat. V době emailu a dalších možností je to opravdu jednoduché a rychlé. Pokud se ale najdou i zájemci o klasické dopisování poštou, samozřejmě je to také možné.

Pokud tedy máte zájem připojit se k naší nové aktivitě zvané PEN PALS = kamarád na dopisování, budeme moc rádi. Máte dvě možnosti.

- 1) Nahlásit se Janě Buzkové nebo Haně Sívkové a počkat, až vám zájemce z USA přidělíme.
- 2) Napsat sami svůj první dopis, předat ho Janě Buzkové nebo Haně Sívkové a počkat na odpověď.

Hana Sívková

My jsme Valaši...

Kdo by to chtěl popírat? Ale kdo plně rozumí tomu, co to znamená? Museli bychom víc číst, abychom tomu více porozuměli. Ne jen věci vtipné a lehce nahozené. Noviny a časopisy čteme, některé od A až do Z, ale obvykle najdeme jen málo toho, co má trvalou hodnotu. Tiskne se hlavně to, co má něději na odbyt. Ten, kdo vydává sám, nemá snadné vyhlídky.

Proto bych vás rád na jednu dobrou brožurku upozornil. Pojednává o zápase Valachů za třicetileté války i po ní, v době, kdy Valaši hájili svoji víru, než se dočkali vydání Tolerančního patentu. Potíže neskončily, ale bylo možno svobodně vyznávat dosud pečlivě skrývaný názor.

Brožurku "Valaši v boji za svobodu" napsal Jan Raus. O třetí vydání se přičinily jeho vnučky, zejména Věra, členka Horního sboru. Cena 50 Kč za výtisk.

Podle Pavla Fojtů

Okénko do naší církve (neboli: co možná nevíte)

Sbory ČCE jsou spravovány staršovstvem, které je složeno z kazatelů a laiků, volených na 6 let sborovým shromážděním. Bývají to ti, kdo mají ve sboru na starosti určité oblasti práce.

Statutárními zástupci sboru (tedy ti, kdo jsou oprávněni za sbor jednat), jsou farář a kurátor (předseda staršovstva) a to vždy společně. Nemá-li sbor faráře, zastupuje jej farář jiného sboru, který je pověřený "administrativním". (Náš sbor má 12 laických členů staršovstva a dva kazatele. Nejsou to však faráři, proto má administrátora, kterým je je farář z Hošťálkové Petr Maláč).

Okénko k "sousedům"

Nejbližším sousedem našeho sboru je *Dolní sbor ČCE* s luterskou tradicí a bohoslužbou. Má kostel s věží, velkou faru a krásnou zahradu. Není třeba jej více představovat, neboť mezi oběma našimi sbory je živá spolupráce a také členové se navzájem většinou znají, často i díky rodinným vazbám.

Pár kroků máme také ke *Sboru adventistů sedmého dne*. Shromažďují se v domě, který jednu dobu sloužil jako sborový dům našeho sboru. Věřoucími články (které dále citujeme z oficiálních textů této církve) se hlásí k protestantské tradici: "Adventisté sedmého dne přijímají Bibli za své jediné vyznání víry a z ní odvozují základní věroučné články...Církev je společenství věřících, kteří vyznávají Ježíše jako Pána a Spasitele". Mají, jako každá církev, některé specifické důrazy: "Dobrotivý Stvořitel po šesti stvořitelských dnech odpočinul sedmého dne a ustanovil sobotu pro všechny lidi jako památku stvoření... Naplnění většiny proroctví a současný stav světa naznačují, že Kristův příchod je blízko. Bůh nám nezjevil čas této události, ale nabádá nás, abychom byli připraveni."

Okénko do Diakonie

Vsetínská Diakonie je jedním z nejrychleji rostoucích středisek Diakonie. Po sedmi letech činnosti má rozpočet 25 mil.Kč a přes 50 zaměstnanců. Středisko řídí Správní rada (ředitel Dan Žárský a jeho 2 zástupkyně, Marta Doubravová a Karla Daňová). Kontrolní funkci má sedmičlenná dozorčí rada, volená staršovstvy obou vsetínských sborů ČCE. Kromě vlastní sociální práce pro seniory (Domov pro seniory, Domov se zvláštním režimem, Denní stacionář, pečovatelská služba) a pro občany "sociálně vyloučené", koná vsetínská Diakonie ročně kolem 20. dalších akcí pro obyvatele města.

Co najdete na sborovém webu:

Základní informace o sboru a jeho aktivitách,
biblické slovo na den,
kázání a některé ohlasy,
diskuzi na různá témata, týkající se sboru,
program akcí,
fotogalerii
a mnoho dalšího.

Špehýrkou do sborové (nejen)kuchyně:

Ve sborové kuchyňce je každé pondělí živo: dopoledne se chystá oběd pro Pondělníček (nákupčí a kuchařkou je Věra Volkmerová), odpoledne něco na zub pro mládež, která se schází v rámci FUSION. To bývají dva bochníky chleba s příslušným množstvím pomazánek, dva plechy pečiva a skoro 10 litrů čaje. Nákupčí a kuchařkou je Iva Kotrlová, často pomáhají Květa Zajíčková a Dana Juříčková.

Ten, kdo tyto řádky rovná do počítače, už není nejmladší. Tak se s počítačem někdy dost dohaduje. Zato má ale už víc času. Nedávno na něj manželka volala: "Oběd je na stole!" - "Já to nejdřív dokončím", odpověděl. A jak to dopadlo? Oběd si ohřál k večeři.

Humor za kostelem

"Mami, my jsme na tom lépe než bezvěrci, že?"

"To víš že ano, Zdeničko"

"Nám dává dárky Ježíšek, bezvěrci si je musí kupovat sami!"

K nebeské bráně přijde evangelický pastor, katolický kněz a stará babička. Postava, která je tam vítá se jich ptá: "Proč bych vás měl pustit dovnitř. Víte, kdo tady kraluje?"

"Pán Ježíš! Celý život jsem o něm kázal," říká pastor.

"Celý život jsem mu sloužil," říká kněz.

"Ale to víš, že Tě znám, můj milý Pane Ježíši," říká babička.

Příspěvky předávajíte osobně členům redakční rady (Pavel Čmelík, Stanislav Mikulík, Jan David)
nebo mailem na adresu: jendadavid@seznam.cz.

Neprodejné